

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ว่าด้วย การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน
ตามมาตรา ๕๗ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) และ (๘) พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๗ วรยศี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จึงวางข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๗ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) และ (๘) พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ข้อ ๔ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงและมีหลักฐานทางการแพทย์ที่ชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ว่า ข้าราชการผู้ใดเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ หรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบหรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตาม มาตรา ๕๗ (๑) และ (๓)

หากไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจน แต่มีพฤติการณ์เป็นที่ปรากฏว่า ข้าราชการผู้ใดเจ็บป่วยจน ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอหรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หากผล

การสอบสวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้น ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดจะสมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการจะต้องยื่นคำขอและกรอกรายละเอียดตามแบบคำขอย้ายข้อบังคับนี้ โดยยื่นต่อผู้บังคับบัญชาไปตามลำดับจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุญาต และมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๖ (๒) ทั้งนี้ ให้ยื่นคำขอก่อนไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

หากไม่ยื่นคำขอตามแบบคำขอ ให้ทำเป็นหนังสือโดยให้มีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในแบบคำขอ ความในข้อนี้ไม่ใช่บังคับกับข้าราชการผู้จะไปปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

ข้อ ๖ การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนกรณีสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการตามข้อ ๕ ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุญาตได้เท่าที่จำเป็นโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยและผลประโยชน์ของทางราชการ หากมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือข้าราชการผู้นั้นอยู่ในระหว่างปฏิบัติราชการชดเชยทุน หรือปฏิบัติราชการตามข้อผูกพันกับทางราชการจะไม่อนุญาตก็ได้

ข้อ ๗ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดขาดสัญชาติไทย หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองหรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๖ (๓)

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม

ข้อ ๘ เมื่อศาลสั่งให้ข้าราชการผู้ใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๖ (๓)

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา

ข้อ ๙ เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวนเมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๖ (๔)

การสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้นำข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุดตุตกแทนตามมาตรา ๕๗(๖) เว้นแต่ทางราชการยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ที่มีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

ข้อ ๑๑ เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุดตุตกแทนตามมาตรา ๕๗(๘)

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ถูกลงโทษโดยคำพิพากษาของศาล

ข้อ ๑๒ เมื่ออธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุดตุตกแทน ตามข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุดตุตกแทนตามข้อบังคับ นี้ จะต้องให้ข้าราชการผู้นั้นมีโอกาสดังต่อไปนี้ที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดง พยานหลักฐานอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายพิศิษฐ์ วรอุไร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี